Lietas Nr. 11130071217
K39-0435/17-0091/18

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2018. gada 7. februārī

Valmieras rajona tiesa:
tiesnesis A. Melbergs
ar tiesas sēdes sekretāri S. Smirnovu,
piedaloties prokurorei D. Vanagai,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un

k o n s t a t ē j a :

Apsūdzētais/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

Proti, apsūdzētais /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, 2017. gada 1. novembrī, laika posmā no plkst. 15.40 līdz plkst. 17.20, atrodoties Valmierā, Stacijas ielā 49, alus bārā "Kāpnes", izmantojot brīdi, kad /pers. C/ bija alkohola reibumā un nepievērsa viņam uzmanību, piegāja pie bāra galdiņa, uz kura atradās /pers. C/ piederošais mobilais telefons, kur slepeni, mantkārīgu tieksmju vadīts, nozaga /pers. C/ piederošo mantu: mobilā telefona vāciņu EUR 10 vērtībā ar tajā esošo mobilo telefonu "Samsung J320 Galaxy J3" ar IMEI kodu 557/08/931834/1 EUR 100 vērtībā un telefonā esošo "Tele2" SIM karti EUR 5,17 vērtībā, un, ielicis mobilo telefonu ar tā vāciņu savu virsdrēbju kabatā, iznesa no bāra un ar nozagto rīkojās kā ar viņam piederošu.

Apsūdzētā/pers. A/ noziedzīgās rīcības rezultātā /pers. C/ tika nozagta manta EUR 115,17 kopējā vērtībā.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Cietušais/pers.C/ (turpmāk sprieduma tekstā – cietušais) ir iesniedzis kriminālprocesā kompensācijas pieteikumu par kompensācijas EUR 156,17 piedziņu.

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais /pers. A/ (turpmāk sprieduma tekstā – apsūdzētais) savu vainu (vainīgumu) Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. panta pirmo daļu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanas laikā netika izdarīta.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais nodarījums ir pareizi kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 180. panta pirmo daļu, jo apsūdzētais izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā. Šajā gadījumā nozagtās mantas vērtība nodarījuma izdarīšanas brīdī nepārsniedza vienu tajā laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu. Saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 22. panta noteikumiem atbildība par noziedzīgu nodarījumu, kas izdarīts nelielā apmērā, iestājas, ja vainīgajam bijis nodoms iegūt noziedzīgā nodarījuma priekšmetu, kura vērtība nodarījuma izdarīšanas brīdī nepārsniedz vienu tai laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu. Atbilstoši Ministru kabineta 2015. gada 24. novembra noteikumu Nr. 656 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normāla darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2. punktam (noteikumu redakcijā, kas bija spēkā līdz 2017. gada 31. decembrim) minimālā mēnešalga Latvijas Republikā 2017. gadā bija noteikta EUR 380.

Tiesa secina, ka apsūdzētā vaina (vainīgums) Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta. Apsūdzētais par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu un apsūdzētā personību, bet soda mēru – saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešo daļu – atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus apsūdzētā rīcībā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu likumdevējs ir klasificējis Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu kā mazāk smagu noziegumu.

Apsūdzētais ir izdarījis tīšu noziedzīgu nodarījumu pret īpašumu.

Ar apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu tika aizskartas cietušā mantiskās intereses. Tāpat ar to cietušajam tika nodarīti materiālie zaudējumi EUR 115,17.

Tiesa ņem vērā arī to, ka cietušais pirmstiesas procesa laikā ir atguvis nozagto mantu.

Pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, ir noskaidrots sekojošais.

Apsūdzētais pirms šā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas bija divas reizes sodīts krimināla kārtā:

1) ar Valkas rajona tiesas 2016. gada 30. septembra spriedumu par Krimināllikuma 175. panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbu uz astoņdesmit stundām. Valkas rajona tiesas 2016. gada 30. septembra spriedums stājies spēkā 2016. gada 11. oktobrī. Ar Valkas rajona tiesas tiesneses 2017. gada 6. februāra lēmumu apsūdzētajam neizciestais piespiedu darbs pēc Valkas rajona tiesas 2016. gada 30. septembra sprieduma ir aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz četrpadsmit dienām. Valkas rajona tiesas tiesneses 2017. gada 6. februāra lēmums stājies spēkā 2017. gada 17. februārī. Apsūdzētais īslaicīgās brīvības atņemšanas sodu ir izcietis 2017. gada 15. jūnijā;

2) ar Valkas rajona tiesas 2017. gada 8. septembra spriedumu par Krimināllikuma 312. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbu uz simt divdesmit stundām. Valkas rajona tiesas 2017. gada 8. septembra spriedums stājies spēkā 2017. gada 19. septembrī (lietas 63.-64. un 66. lapas).

Apsūdzētais ir vairākas reizes sodīts administratīvi. Lietā nav ziņu par to, ka apsūdzētais būtu samaksājis viņam administratīvo

pārkāpumu lietu ietvaros uzliktos naudas sodus (lietas 62. lapa).

Apsūdzētajam pašlaik ir divdesmit deviņi gadi. Apsūdzētā apgādībā atrodas viens nepilngadīgs bērns (lietas 61. lapa). Apsūdzētais pēc viņa tiesai norādītajām ziņām strādā algotu darbu.

Atbildību mīkstinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 47. panta pirmajā daļā, apsūdzētā rīcībā netika konstatēti.

Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu kā atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā atzīst apsūdzētā tiesas sēdē pausto vaļsirdīgo atzīšanos un izdarītā nožēlošanu.

Atbildību pastiprinošais apstāklis apsūdzētā rīcībā saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu – tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Atbildību pastiprinošais apstāklis apsūdzētā rīcībā saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu – noziedzīgā nodarījuma izdarīšana alkohola ietekmē.

Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus, atzīst, ka apsūdzētais par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms ar piespiedu darbu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40. panta pirmās daļas otro teikumu piespiedu darbu var noteikt no četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit stundām.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš minēto, atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms ar piespiedu darbu uz simt piecdesmit stundām.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais soda veids un apmērs ir samērīgs, kā arī ir pietiekams, lai panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka tiesas rīcībā nav ziņu par soda, kas apsūdzētajam ir piespriests ar Valkas rajona tiesas 2017. gada 8. septembra spriedumu, izciešanu, secina, ka tiesai šīs krimināllietas ietvaros nav pamata noteikt apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības.

Tiesa, ņemot vērā to, ka krimināllietas iztiesāšana ir pabeigta, un apsūdzētajam tiek noteikts sods, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, atzīst, ka apsūdzētajam kriminālprocesā piemērotie drošības līdzekļi – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts ir atceļami.

Tiesa atzīst, ka cietušā kompensācijas pieteikums par kompensācijas EUR 156,17 piedziņu ir apmierināms.

Tiesas izmeklēšanas laikā tika noskaidrots, ka apsūdzētais nozaga cietušajam piederošo mobilo telefonu. Lietas materiāli apstiprina to, ka cietušais pēc zādzības izdarīšanas un pirms nozagtās mantas atgūšanas ir iegādājies jaunu mobilo telefonu EUR 156,17 vērtībā. Tiesa cietušajam radušos izdevumus saistībā ar jauna mobilā telefona iegādi vērtē kā zaudējumus, kas cietušajam ir radušies apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma rezultātā.

Kriminālprocesa likuma 22. pants paredz, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu ir radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālas iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Saskaņā ar Civillikuma 1635. panta pirmo daļu katrs tiesību aizskārums, t.i., katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morāls kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Civillikuma 1779. pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis.

Tiesa atzīst, ka kriminālprocesā esošais lietiskais pierādījums – mobilais telefons (minētais lietiskais pierādījums ir jau izsniegts) atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas 1. punkta noteikumiem ir atdodams cietušajam.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514. pantu, 520. panta pirmo daļu, 523., 527., 528. un 529. pantu,

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar piespiedu darbu uz simt piecdesmit (150) stundām.

Atcelt /pers.C/kriminālprocesā piemērotos drošības līdzekļus – uzturēšanos noteiktā vietā un aizliegumu izbraukt no valsts.

Piedzīt no /pers. A/ par labu /pers. C/ kompensāciju EUR 156,17 (simt piecdesmit sešus *euro* 17 centus), nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas un uzliekot /pers. A/ pienākumu iesniegt tiesai dokumentu, kas apliecina kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Lietisko pierādījumu – mobilo telefonu atdot /pers. C/.

Spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā pēc sprieduma kopijas pieejamības dienas apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību (protestu) Valmieras rajona tiesā.

Sprieduma kopijas pieejamības diena – 2018. gada 12. februāris.

Tiesnesis A. MELBERGS